

8 Φεβρουαρίου Παράκληση εις τον Άγιο Μεγαλομάρτυρα Θεόδωρο τον Στρατηλάτη

**Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.
Αμην**

(142) Ψαλμόν...

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...(τετράκις μετα τῶν στοίχων)

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὁ μεγαλόνυμος Χριστοῦ Ἀθλοφόρος, ὁ ἐπιπόθητος Θεῷ καὶ Ἀγγέλοις, ὁ θαυμαστὸς καὶ ἔνδοξος Θεόδωρος, πάσας τὰς ὑφ' ἥλιον, ἱερᾶς ἐκκλησίας, σήμερον τῷ Πνεύματι, τῷ Ἀγίῳ εὐφραίνει, καὶ ἐορτάζειν πάντας ἐν χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε...

Ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Φερωνυμία θεολήπτου κλήσεως, καλλωπιζόμενος, καὶ δωρεῶν θείων, θησαυρὸς δεικνύμενος, καὶ μαρτυρίου χάριτι, μάκαρ κεκοσμημένος, τοὺς ὑμνητάς σου χαρίτωσον, ὕμνοις τε τιμῶντας Θεόδωρε.

Ἔργω καὶ λόγῳ σοῦ τὴν θεοδώρητον, κλῆσιν πιστούμενος, τὰς δωρεὰς νέμεις, δωρεὰν τοῖς χρήζουσι· δώρημα γὰρ πᾶν τέλειον, ἄνωθεν καταβαῖνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχόμενος, ἅπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ῥώμην θεόθεν νηπιόθεν πάνσοφε, λαβὼν καὶ σύνεσιν, πάθη σαρκὸς πάντα, πρότερον καὶ δαίμονας, ἀνδρείως καταβέβληκας· ὕστερον δὲ καθεῖλες, ἐχθρῶν τυράννων τὸ φρύαγμα, μάκαρ συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νϊκός μοι δίδου Παναγία Ἄχραντε, τῷ καταφεύγοντι, ὑπὸ τὴν Σὴν σκέπην, τῶν δεινῶν ἐξαίρουσα, αἰεὶ με ταῖς πρεσβείαις Σου, καὶ γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐδιον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

ᾠδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νεανίας ὥραϊος, πανευπρεπῆς δέδειξαι, κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων, ψυχῆς καὶ σώματος, ὠραϊζόμενος, τῶν ἀρετῶν εὐμορφία, καὶ Μαρτύρων στίγμασι, καλλωπιζόμενος.

Ὑπὸ θείας προνοίας ὁδηγηθεὶς ὥδευσας, τρίβον μαρτυρίου Δεσπότης, τοῦ τὴν καρδίαν σου, μάκαρ πλατύνοντος, ταῖς δωρεαῖς τῶν χαρίτων, καὶ πρὸς τὴν οὐράνιον, κλίσιν ἰθύναντος.

Μεγαλόφρονι γνώμη περιφρονῶν πάνσοφε, τῶν ἡδέων τοῦ κόσμου καὶ τῶν τοῦ βίου τερπνῶν, οὐδὲν προέκρινας, τῆς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης, ἀλλ' Αὐτὸν ἐπόθησας, ψυχῆς εὐθύτητι.

Θεοτοκίον.

Ἰκετεύω Σε μόνην τὴν τὸν Θεὸν τέξασαν, τὸν εἰς εὐλογία κατάραν τὴν πρὶν ἀμείψαντα, καὶ χρηματίσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων κατάρα, Κόρη παντευλόγητε, καὶ κόσμον σώσαντα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων ἡμᾶς Θεόδωρε Μάρτυς, τοὺς ἐν πίστει νῦν ἀκλινεῖ πρὸς σὲ καταφεύγοντας, πρεσβείαις Σου πρὸς Χριστὸν εὐπροσδέκτοις.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

ᾠχος δ´. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ὁ μεγαλόνυμος Χριστοῦ Ἀθλοφόρος, ὁ ἐπιπόθητος Θεῷ καὶ Ἀγγέλοις, ὁ θαυμαστὸς καὶ ἔνδοξος Θεόδωρος, πάσας τὰς ὑφ' ἥλιον, ἱερᾶς Ἐκκλησίας, σήμερον τῷ Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ εὐφραίνει, καὶ ἐορτάζειν πάντας ἐν χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Ὡδή δ΄. Σὺ μου ἰσχυρὸς Κύριε.

Ὁ πρὸς Θεὸν πόθος σου πᾶσαν ἡμαύρωσε, προσπαθείαν, ὕλης παμμακάριστε, δόξαν τερπνὴν, πλοῦτον καὶ τρυφὴν καὶ περιφανείας, τὸ περιβόητον ὕψωμα, ἐντεῦθεν ἀνυψώθης, πρὸς περίβλεπτον ὕψος, μαρτυρίου πρὸς δόξαν ἀμάραντον.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμον, δῶρον θεῖον, δῶρον ἀξιέραστον, δῶρον πλουτίζον πάντα πιστόν, δῶρον δεχομένοις, γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τὸ πᾶσι καταπέμπον, καταλλήλως τὰς δόσεις, καὶ πληροῦν τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου.

Ὡς μιμητὴς τοῦ προσπαγέντος ἐν ξύλῳ Χριστοῦ, μετὰ πᾶσαν, αἰκίαν τοῦ σώματος, μετὰ πολλὰς στρέβλας πονηράς, τὰς τῶν μαιφόνων, χριστομιμήτως ἐτάθης σταυρῷ καὶ βέλεσιν ἐτρώθης, καὶ δεινῶς συνεκόπης, ἀλλ' ἐρρύσθης ἐκ τούτων δυνάμει Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Καλλοποιὸν καὶ γῆς Δεσπότην κυήσασαν, ἀπορρήτῳ, τόκῳ κατὰ χρέος Σε, πάντες πιστοί, γλώσση καὶ ψυχῇ, κόσμου Βασιλίδα καὶ Δέσποινα ὀνομάζομεν, διὸ τῆς τυραννούσης, πονηρᾶς συνηθείας, ἐλευθέρωσον τοὺς Σε γεραίροντας.

Ὡδή ε΄. Ἵνα τί με ἀπόσω.

Ῥητορεύεις τὴν δόξαν, ἔνδοξε Θεόδωρε σὺν παρρησίᾳ πολλῇ, τοῦ σαρκὶ παθόντος, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντος, καὶ μαστίγων πεῖραν, πολλῶν λαβὼν λύσση τυράννου, σταυρικὴν καταδίκην ὑπήνεγκας.

Ὁλοτρόπῳ προθέσει, σταύρωσιν ἐκούσιον Χριστοῦ μιμούμενος, τὴν αὐτὴν ὑπέστης, τιμωρίαν σταυρῷ προσηλούμενος, ἀντὶ δὲ τῆς λόγχης, βελῶν πολλῶν πληγὰς, ἐδέξω ὀφθαλμῶν κόρας τε ἐξορυττόμενος.

Νικηφόρος ὥράθης, ἄρτιος, ὀλόκληρος μετὰ τὴν σταύρωσιν, καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν, τῶν μελῶν συγκοπὴν τε καὶ νέκρωσιν, ὁ νικήσας κόσμον, σὲ γὰρ Χριστὸς χειρὶ Ἀγγέλου, ὥς ζωῆς ἀρχηγὸς ἀνεζώωσεν.

Θεοτοκίον.

Ὅλον τέτοκας Κόρη, τὸ φῶς τὸ αἰώνιον τοῖς ἀνυμνοῦσί Σε, τὸν Χριστὸν ἀσπόρως, σωματώσασα, Ὅν ἐξιλέωσαι, τοῦ σωθῆναι πάντας, ἐκ πειρασμῶν τοῦ ἀλλοτρίου, Παναγία παρθένε Θεόνυμφε.

ᾠδὴ στ´. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐξέλαμψας ἀρεταῖς, καὶ διδαχαῖς διὰ βίου σου, ἐξήστραψας δὲ λαμπροῖς, ἀγῶσι Θεόδωρε, καὶ νῦν περιβόητος, ἐν θαυματουργίαις καὶ θερμὸς προστάτης πέφηνας.

Τοῖς κάμνουσιν ἱατρός, τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνάρρυσις, μεσίτης ἁμαρτωλοῖς, ὑπευθύνων ἄφεσις, πενθοῦσι παράκλησις, πρὸς Θεοῦ ἐδόθης συμπαθέστατε Θεόδωρε.

Οὐκ ἔστι κόρος τῶν σῶν, καλῶν ἀπείρων Θεόδωρε, οὐδὲ τῆς σῆς καλλονῆς, σταθμὸς ἰσοστάσιος, διὸ τὸν διάπυρον, πόθον μου προσδέχου, χορηγῶν μοι χάριν ἄφθονον.

Θεοτοκίον.

Λαμψάτω νῦν ἐπ' ἐμέ, ἡ ἄφατος εὐσπλαγχνία Σου, βυθοῦ με ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη ἀπαλλάττουσα, καὶ πρὸς μετανοίας τοὺς λιμένας ἐμβιβάζουσα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων ἡμᾶς Θεόδωρε Μάρτυς, τοὺς ἐν πίστει νῦν ἀκλινεῖ πρὸς σὲ καταφεύγοντας, πρεσβείαις Σου πρὸς Χριστὸν εὐπροσδέκτοις.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

ᾠχος β´. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνδρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν ὀπλίσάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύων, μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Προκείμενον. Θαυμαστὸς ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ. Στ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. κα' 12-16).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· πρόσεχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἥ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις, Ελεήμον, εξάλειπον τα πλήθη των ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ελεήμον, εξάλειπον τα πλήθη των ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἦλοις προσηλούμενος, σοῦ τὸ μακάριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, Ἀθλητὰ Θεόδωρε καὶ ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσυλον, διετήρεις συντριβόμενος, θεῖος γὰρ ἔρως σε, ἔνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ιδέαν ἠρέθιζε, Μάρτυς Ἀθλοφόρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων κοινωνέ, Ὅν παρρῆσῖα ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὑψούμενον Κύριον, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ καταράξαντα, τὸν μέγαλαυχον ὄφιν, κατανοήσας συνανυψώθης Αὐτῷ, χριστομιμήτως ἐν σταυρῷ καὶ θάνατον, ὑπενεγκὼν Ἀθλητά, συνεξανέστης Αὐτῷ.

Θεοῦ σε Θεόδωρε, τῆς ἀκηράτου δόξης θερμὸν ἐραστήν, ἐγνωκὼς τῷ σῷ πόθῳ ὀλοκαρδίως ψυχὴν προσέδησα, τὴν προσδοκίαν πᾶσαν τῆς ἐλπίδος μου, ἀνατεθεὶς ἐπὶ σοί, μὴ ὑπερίδης με.

Ἐδόξασας Κύριον, τοῖς μέλεσί σου ἐνδοξαζόμενον, ἐν βουλαῖς τῶν Ἁγίων, τὸν σὲ μεγάλως ἀντιδοξάσαντα, τερατουργίας καὶ ποικίλοις θαύμασι, καὶ περιόντα τῇ γῇ, καὶ μετὰ τέλος σοφέ

Θεοτοκίον.

Άγιών τὸν Ἅγιον, τέτοκας μόνη Θεοχαρίτωτε, ἀπορρήτῳ κυήσει, καὶ γὰρ Παρθένος ἔμεινας Ἄχραντε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου, διό Σοι κραυγάζομεν τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν, εὐλογημένη Ἀγνή.

Ῥδὴ η´. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ λυμεὼν Λικίνιος, ὁ λυσσώδης καὶ βέβηλος, ὅλον ἑαυτὸν ὀλοτελῶς τοῖς δαίμοσιν ἐκδοὺς ὑποβάλλει σε, τιμωριῶν ποικίλων ποيناῖς, νῶτον καὶ τὸ στῆθος τοῖς βουνεύροις συγκόπτων, ἐν σφαίραις μολυβδίναις, τὸν αὐχένα συντρίβων, πλευρὰς ὄνυξι ξαίνων, καὶ φλέγων ταῖς λαμπάσιν.

Ὑπομονὴν ἀνένδοτον, καρτερίαν ἀνάλωτον καὶ ὑπερφυῆ ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, ποικίλαις κολάσεσι, καὶ χαλεπαῖς στρεβλώσεσι, πάντων τῶν Μαρτύρων ὑπερέβης τοὺς ἄθλους, παθῶν Δεσποτικῶν δέ, τῷ Σταυρῷ κοινωνήσας, καὶ πλεόν ὑπομείνας, μειζόνως ἐδοξάσθης.

Σταυρῷ ταθεῖς Θεόδωρε, τὰ Χριστοῦ ὑστερήματα, ἐν σαρκὶ οἰκεία, ἐκπληροῖς τῶν θλίψεων, οὐ χεῖρας καὶ πόδας γάρ, μόνον προσηλωθεῖς καρτερεῖς, ἀλλὰ καὶ περόνη σιδηρᾷ διεπάρης, τὸ κρύφιον σου μέλος, ἐκτιμηθεῖς τοὺς διδύμους, καὶ βέλεσιν ὀμμάτων, ἐξορυχθεῖς τὰς κόρας.

Θεοτοκίον.

Ὑψώθη ἐδοξάσθη γένος βροτῶν, καὶ τιμῆς ἡξιώθη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς Σῆς Κόρη συγγενείας, καὶ θεϊκῆς υἱοθεσίας ἔτυχε, τῇ Σῇ μεσιτείᾳ, καὶ γὰρ Θεός, ὥράθη σαρκοφόρος, ἐκ Σοῦ ἀρρήτῳ τρόπῳ, ἄτρεπτος μείνας τῇ Θεότητι.

Ῥδὴ θ´. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐξέστη τῶν Ἀγγέλων δῆμος τὴν σὴν, Στρατηλάτα, τηρῶν γενναιότητα, πᾶς ὁ παρών, ὄχλος κατεπλάγη τότε τὰς σάς, ἀνδραγαθίας ἐνδοξε, ἔφριξε δαιμόνων ἢ στρατιά, τὰ σὰ τρόπαια νῦν δέ, κροτεῖ κόσμος τὰ γέρα, καὶ πᾶς πιστὸς ὑμνεῖ τὰ θαύματα.

Βοᾶται παρὰ πάσης σχεδὸν πνοῆς, τὰ πολλὰ σου καὶ μέγιστα τρόπαια, τὰ ἐπὶ σοί, τέρατα δειχθέντα καὶ διὰ σοῦ, ἢ ἐκ νεκρῶν ἀνέγερσις, ἢ ὀλοκληρία ἐκ συντριβῆς, ἢ ῥῶσις τῶν νοσοῦντων, ἢ λύσις τῶν δεσμίων, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἢ παράκλησις.

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, ὑπὲρ Οὗ πάσας ὑπὴνεγκας, μέχρι τομῆς, καύσεως θανάτου τε καὶ σταυροῦ, ἐγκαρτερῶν Θεόδωρε, αἴτησαι συγγνώμην ἡμῖν κακῶν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, νίκας τοῖς εὐσεβέσιν, καὶ σωτηρίαν τοῖς τιμῶσί σε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανομήκη κλίμακα νοητὴν, Σὲ γινώσκομεν δι' ἧς καταβάς, μετὰ σαρκὸς ὁ Ὑψιστος, ἀνθρώποις ὠμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε, πρὸς τὴν ὑψηλὴν τῶν οὐρανῶν πολιτείαν, ἐντεῦθεν ἀνωτέραν, οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ πάντων ποιημάτων, τιμῶμέν Σε Παρθένε.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σὲ μεγαλύνομεν.

Μάρτυς ἀξιόγαστε τοῦ Χριστοῦ, δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, καὶ ταύτας θεόφρον, προσάγαγε τῷ μόνῳ, Θεῷ τε καὶ Δεσπότῃ, ἡμῶν Θεόδωρε.

Τοὺς μετ' εὐλαβείας τὰ ἱερά, λείψανά σου Μάρτυς, προσκυνοῦντας σαῖς πρὸς Θεόν, ἱεραῖς πρεσβείαις, φρουρῶν μὴ διαλείπης, φιλομαρτύρων κλέος, θεῖε Θεόδωρε.

Χαίροις τῶν Μαρτύρων ἡ καλλονή, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀπροσμάχητος βοηθός, χαίροις δωρημάτων, θησαύρισμα τῶν θείων, Θεόδωρε τρισμάκαρ, ἡμῶν ἀντίληψις.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον....

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοί γάρ πεποιθάμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἱ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομα Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλιν ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυθθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας, προστατεύεις Ἀθλητά, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ ἀντιλήψει τῇ σῇ, Ἅγιε Θεόδωρε, τῶν εὐσεβῶν ἀρρώγέ· πρὸς Θεοῦ γὰρ δεδώρησαι, ἡμῖν τοὺς ἐν βίῳ, ἀεὶ κινδυνεύουσιν, ὡς ἀσφαλῆς βοηθός, πάντας, ἐκλυτρούμενος τάχει, τοὺς προσκαλουμένους σε Μάρτυς, πάσης περιστάσεως πολυάθλε.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σέ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

**Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.
Αμην**
